

Kontakten

TIDSKRIFT FÖR TJÄNSTEMÄNNEN VID TELEFONAKTIEBOLAGET L.M. ERICSSON
 Ansvarig utgivare: Gösta Gerdhem • Redaktör: Sven A. Hansson

VAD VI KAN
 PÅ
 LEDIGA STUNDER

Någon dag i slutet på månaden öppnas Samarbetskommitténs utställning "Vad vi kan på lediga stunder".

Sedan nu såväl HSB som Rädda Barnen under vintern haft "hobbyutställningar" är det ju knappast något originellt vi komma med. Liknande utställningar ha t.o.m. förekommit inom andra arbetsföretag, t.ex. på NK förra våren. Idén är alltså gammal, men såvitt jag vet, har den inte prövats på L.M. Ericsson tidigare. Därför tyckte vi nu, att en sådan här utställning på vårt stora företag borde kunna bli både omfattande och representativ. Och så ha vi då vågat försök.

Det är i sanning spännande att få vara med och arrangera ett dylikt företag. Bidragen äro både många och varierande. Någon gallring av bidragen har inte förekommit, utan var och en, som önskat utställa något, har varit välkommen med sitt. Naturligtvis ha vi mottagit både mer och mindre goda bidrag. Men här är inte fråga om någon tävlan. Varje sak berikar utställningen, och även ett anspråklöst försök kan vara av värde. Detta är ju en utställning för amatörer, och ingen gör anspråk på fulländade arbeten. Mest ha vi dock fått målningar av olika slag: oljemålningar, akvareller, pasteller, tuschteckningar och blyertsteckningar. Man riktigt häpnar över hur många konstnärer, som dölja

sig innanför L.M.s väggar. De flesta bidragen härstammar från manliga LM-iter. Jag har funderat litet över orsaken härtill. Är damerna för blyga att visa sina fritidsalster? Eller är det så, att de är mera oföretagsamma? Eller kanske förklaringen är den, att damerna sakna fritid. Ja, det blir ju förstås inte så mycket att visa, om man måste begagna sin "fritid" till att städa, diska och stoppa strumpor!

Förutom målningar och liknande utgöras bidragen av skulpturer, träsniderier, broderier, vävnader, modellflygplan, modellbåtar, målat porcelin, snickrade föremål, fotografier, inbundna böcker, arbeten i läderplastik, akvarier, frimärkssamlingar och mycket annat. Allt som allt har vi 90 utställare, härav 63 manliga och 27 kvinnliga. Några bidrag ha tyvärr måst refuseras på grund av svårigheten att utställa föremålen. Detta gäller såväl den egenhändigt byggda villan, som den välskötta kolonitradgård.

Beträffande de yttre arrangemangen av utställningen vill jag nämna, att firmans egen konstnär, ingenjör Lyseell, hjälpt oss att hänga tavlorna samt i övrigt bistått med konstnärlig rådgivning. Även reklamavdelningen har stått till tjänst med sin sakkunskap på området. Flera av utställarna ha också visat stort intresse för denna sak, och ha hjälpt till att ordna olika delar av vår utställning.

Ändamålet med en utställning av detta slag? Först vill jag då säga, att många av utställarna är glada över ett dylikt tillfälle att få visa sina alster inför en större publik. (Några av konstnärerna äro också angelägna

om att få sälja tavlor). Men särskilt tror jag, att det är värdefullt för oss andra att få se, vad våra arbetskamrater kunna åstadkomma på sin fritid. En sådan här utställning bör kunna ge en hel del värdefulla uppslag. Vi ha därför också gått in för att göra vår utställning så instruktiv som möjligt, och i detta syfte har vi erhållit medverkan från Beckers med diverse måleriutensilier, från Teknik för alla med broschyrer, tidningar etc., från Svensk Hemslojd med broderier, från Kungsholmens bokhandel med litteratur passande de olika avdelningarna av utställningen.

Utställningen kommer troligen att hållas öppen för den LM:ska allmänheten varje lunchrast under ca 14 dagar framåt från invigningsdagen. Utställningslokalen finner man strax innanför port V 2, vilken var och en lätt torde finna genom att företa en upp-täcktsfärd runt fabrikskomplexet. Entrén är fri.

K. Dahlin
Ordf. i Samarbetskommittén

Att ha en hobby behöver inte nödvändigtvis vara liktydigt med att vara autograffantast eller att ha samlardille på kolapapper, tändsticksetiketter eller andra lika värdefulla ting. Det blir man genast på det klara med, när man kastar en blick på utställningsföremålen nere i förstärkarverkstaden. De vittna om betydligt mera produktiva fritidssysslor. De hundratala konstverk och hantverksprodukter som lämnats in till beskådande, utgöra en verkligt representativ samling.

Men var kan man lära sig att göra sådana saker och hur ska man få tiden att räkna till? Det kanske skulle vara intressant att titta litet närmare på dessa energiska människor. Vi göra därför en rond genom kontoret och verkstaden för att som hastigast prata med några av utställarna. Vi vill gärna höra, hur de bära sig åt.

Det är tydligt, att om bara viljan och intresset finns, så räcker nog fritiden till för både ett och annat.

Åtminstone tycks hr Anryd, kemist på Vta 16, hinna med åtskilligt på fritiden. Eller vad sägs om hans lilla privata arbetsschema. Det uppstår läderplastik, snideri, metalldrivning och bokbinderi - alltså inte mindre än fyra olika hantverk. Men så har han också tagit semestrarna till hjälp för att genomgå kurser i de olika ämnena. Och för dem som fundera på att börja med något hantverk på lediga stunder vill han gärna rekommendera yrkesskolornas kvällskurser.

Det finns emellertid många andra hobbies, som bara kräva litet företagsamhet och händighet - och så övning förstås. Att måla sidendukar är en sådan sysselsättning. Fröken Margareta Kellén, K 13, är självlärd expert på detta område. Naturligtvis krävs det en viss konstnärlig talang, om man som frk. Kellén själv skall komponera motiv och färgsammansättningar. Likaom många stora mästare föredrar frk. Kellén att själv riva sina färger, trots att vanliga oljefärger också går bra att använda. Vi hoppas, att vi inte röja någon yrkeshemlighet genom att publicera hennes färgrecept, som vi lyckats avlocka henne: saponlack och acetone i lika delar och pulvriserad färg.

Åtskilliga tavelmålare delta i utställningen. Vi påträffa en av dem på ritkontoret, ing. Larsén, Mti. Han beklagar, att han "bara" målat i sex år. Med desto större energi har han nu tagit skadan igen. Målningen tar all hans fritid i anspråk. Just för tekniker är målningen den bästa tänkbara rekreation, anser han. Här behövs det inga invecklade matematiska beräkningar för varje detalj som skall utformas utan tvärtom gäller det att få flykt och fantasi över penseldragen. Fast konstnärsbegåvning vill det till förstås.

Nå, om man nu vill försöka sig på denna nyttiga konststart, hur skall man börja? Ja, svarar han, först måste man lära sig att se - att se på rätt sätt. Man måste leva sig in i naturen. Sedan bör man lära sig rita, och när

man behårskar teckningen, är man mogen att börja med palett och oljefärg. Det låter ju uppmuntrande enkelt.

Om sedan den första tavlan inte råkar bli precis något mästerverk, så är det inte någon anledning till att ge upp. Ing. Lundkvist, Mti, upplyser nämligen beredvilligt om, att han bara hade B i teckning i skolan och att hans första akvareller inte voro annat än sann och oförfalskad skräckkonst. Genom att ta fasta på den kritik, han kunde få, och genom att pröva sig fram gick det så småningom att komma in på rätt väg. Nu kan han nog själv lära bort de flesta knepen inom akvarellmålningen. Hos nybörjaren vill han framför allt inpränta att använda så litet färg och så mycket vatten som möjligt. Men ta inte vatten över huvudet när ni väljer motiv - försök inte föreviga ett mäktigt storslaget panorama, utan börja med att måla detaljer i naturen! Det är alldeles tillräckligt svårt.

Man borde kanske i stället försöka med träskulptur. Det är betydligt enklare - dvs. om man får tro hr Nylén på Vta 11. - Det är bara att sitta med en träkloss i knäet en stund och titta på den. Då ser man snart vad den passar för och tittar man en stund till, så ser man hela skulpturen framför sig. Sen är det bara att ta till kniven och skära bort det som man inte vill ha kvar. Är man inte riktigt säker på sin sak kan man rita konturerna på träet, helst i två projektioner. Al, björk, bok och päronträ går utmärkt att arbeta i, men i värsta fall kan man gå ned till vedhandlaren och hämta hem ett lämpligt vedträ. Det går bra det med. Hr Nylén låg i militärtjänst för någon tid sedan. Det var egentligen då hans talang blev upptäckt. Historien om då han satt och tittade på en underligt formad träbit och såg kaptenens bild i den, hinner tyvärr inte berättas nu.

Varför måla eller skulptera saker, som man lika gärna kan fotografera, anser kanske hr Hagert på Vta 24? Hr Hagert är nämligen på fritiden ivrig fotograf och har hunnit med att få åtskilliga

bilder prisbelönta. Men han inte bara fotograferar utan utför även allt mörkrumsarbete själv. Dels blir det billigare, dels är det i mörkrummet som bilden skall ges den konstnärliga touchen. - Men en förstöringsapparat är väl ganska dyrbar? Naturligtvis, om man köper den färdig, men det har inte hr Hagert gjort. Han har själv snickrat ihop sin apparat och använt objektivet i en gammal kasserad kamera. Det hela gick inte på mera än trettio kronor. Att apparaten fungerar till belåtenhet, det visar tydligt hans bilder på utställningen.

Är det inte svårt att få matransonen att räcka till i dessa tider, fråga vi justeraren och fiskodlaren hr Ronnerberg, Vta 37, som inte har mindre än tjuugo akvarier inrymda i sin matvrå.

- Inte alls, försäkrar han. Litet smulor från hushållet är allt som behövs för att livnära fiskarna. Och vill man resa bort kan akvariet lugnt lämnas utan tillsyn en vecka. Det idealiska sällskapsakvariet bör rymma ungefär hundra liter och innehålla åtminstone ett tjugotal olika fisksorter. Och det behöver inte vara svårt att ordna, eftersom det finns hundratals olika arter att välja på. I början bör man helst välja bland dem, som föda levande ungar, då det är ganska kinkigt att få ägg att kläckas i ett akvarium. Utställningens avdelning för vetenskaplig forskning representeras av ing. Collberg, Ru, veteranen bland firmans hobbyister. Det är kanske släktforskningen, som ligger ing. Collberg närmast om hjärtat och vid det här laget är han säkert ganska hemtam i de flesta större arkiv i landet. Främst är det ur Kungl. Bibliotekets arkiv, Riksarkivet och stads- och länsarkiven, som genealogen hämtar sina uppgifter. I början kanske det går litet knaggligt, men när man väl kommer över de första stöttestenarna, går det genast bättre, tröstar ing. Collberg. Ju längre man tränger in på området, desto intressantare blir det att forska i förfäders och gängna släktleds historia.

En hobby, som är så vanlig, att väl nästan var och en har sysslat med den någon gång, är filatelin. Men det är nog endast ett fåtal, som äro lika avancerade på området som ing. Lundbeck på Yvs. För hans samlingar räcka inte de frimärksalbum till, som finnas i marknaden, utan han förfärdigar sina album själv. Tillsammans kommer hans samlingar att omfatta tio band. Och ändå har han specialiserat sig på enbart Europa.

Det är inte bara inom filatelin, som man kan få utlopp för sin samlarvurm. Det finns tusen andra saker att välja på, även om man inte är lika raffinerat uppfinningsrik som drottning Margareta av Valois, som påstods samla på sina älskares hjärtan, vilka hon förvarade i små gulddosor, fastsatta vid bältet. Då är nog t.o.m. kolapapper eller tändsticksetiketter att föredra.

Och så var det hr Larsson på Ru, som har vitsmakeri som speciell hobby. Vad sägs om det här lilla smakprovet:

- Nu har ju staten börjat med järnmynt
- Ja, men L.M. Ericsson ligger före på det området också.
- ? ? ?
- Dom har ju haft Ståhl i kassan i många år.

KONTAKTEN gratulerar följande brudpar:

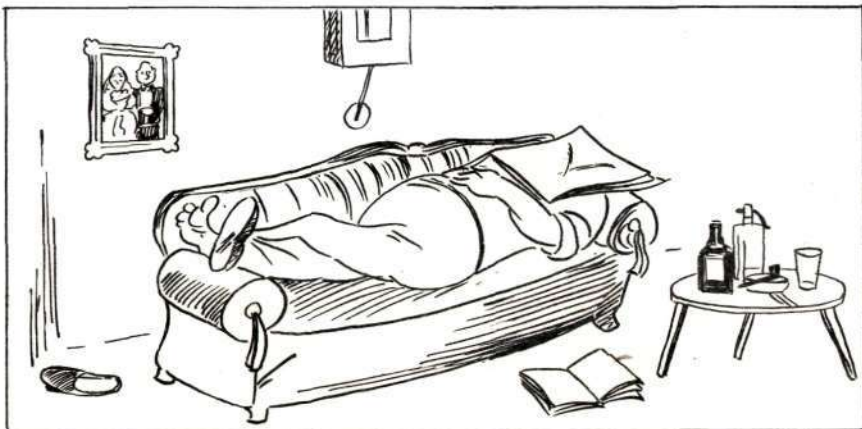
- ing. Gösta Blume, Xu, och frk. Brita Lindström;
- hr Bertil Sundstedt, Vppd, och frk. Birgit Björseell;
- frk. Néa Pettersson, Lob, och försäkringstjänsteman Paul Fernlund;
- frk. Vera Hansson, Lob, och fänrik Björn Engvall;
- frk.Ulla Starck, Eb, och revisor Greger Sveding;
- kamrer T. Hallberg, DKB, och frk. Anna-Lisa Nylander;
- ing. Lennart Erninger, SIB, och frk. Marianne Skog;
- hr Lars Janson, SIB, och frk. Ella Kjellén.
- ing. Erik Selin, K, och frk. Gerd Holmborg.

"För all visad vänlighet med anledning av vårt bröllop be vi få framföra vårt varma tack.

Vera och Björn Engvall"

"Vårt varma tack för all visad vänlighet med anledning av vårt bröllop.

Néa och Paul Fernlund"

- Tänk att det finns folk som har tid att ha hobbies!